

Valtiovarainvaliokunnan mietintö n:o 64 laiksi eräistä ajoneuvoista suoritettavasta ajoneuvoverosta

Eduskunta on 19 päivänä lokakuuta 1993 lähettänyt valtiovarainvaliokunnan valmistelevasti käsiteltäväksi edellä tarkoitetun hallituksen esityksen n:o 218.

Valtiovarainvaliokunnan asettamassa verojaostossa, joka on valmistellut mietinnön valiokuntaa varten, ovat olleet kuultavina vanhempi hallitussihteeri Heikki Kuitunen valtiovarainministeriöstä, neuvotteleva virkamies Lassi Hilska liikenneministeriöstä, apulaisjohtaja Risto Salama verohallituksesta, johtaja Pauli Heino ja lakimies Juha Tukiainen Autorekisterikeskuksesta, aluepäällikkö Matti Sinervä Autoliitosta, toiminnanjohtaja Kai von Schoultz Suomen Kuorma-autoliitosta sekä toiminnanjohtaja Lauri Säynäjoki Suomen Taksiliitosta.

Kuluvan vuoden heinäkuun 15 päivänä voimaan tulleella auto- ja moottoripyöräverolain muutoksella alennettiin autoveroa noin viidenneksellä. Tätä esitystä annettaessa hallitus samalla päätti, että aleneva veron tuotto korvataan vuoden 1994 alusta voimaan tulevalla kaikkia autoja koskevalla vuotuisella maksulla.

Hallitus ehdottaa, että säädettäisiin laki eräistä ajoneuvoista suoritettavasta ajoneuvoverosta. Ehdotuksen mukainen ajoneuvovero olisi luonteeltaan lähellä niin ikään vuotuisena verona kannettavaa varsinaiseksi ajoneuvoveroksi kutsuttavaa veroa, josta säädetään moottoriajoneuvoverosta annetussa laissa.

Lakiehdotuksen mukaan henkilö- ja paketti-autoista sekä suurimmalta sallitulta kokonaismassaltaan enintään 3 500 kilon painoisista erikoisautoista suoritettaisiin vuotuisena verona ajoneuvoveroa. Vero olisi suoritettava Suomessa rekisteröidystä ja liikenteeseen käytetystä ajoneuvosta. Veron määrä olisi 300 markkaa ennen kuluvan vuoden päättymistä rekisteröidyistä ajoneuvoista ja 500 markkaa 1 päivänä tammikuuta 1994 ja sen jälkeen ensi kertaa rekisteriin merkityistä ajoneuvoista.

Vero kannettaisiin oma-aloitteisesti suoritettavana verona siten, että auton omistajan tai rekisteriin merkityn haltijan olisi lunastettava auton tuulilasiin kiinnitettävä veromerkki.

Ajoneuvoverotuksen yleinen johto ja valvonta kuuluisi esityksen mukaan verohallitukselle. Ajoneuvoveroon liityvistä tehtävistä huolehtisi myös Uudenmaan lääninverovirasto tai verohallituksen niin määrätessä myös muu lääninverovirasto tai verotoimisto. Ajoneuvoveron suoritamista valvoisi poliisi.

Oikeussuoja ehdotetaan järjestettäväksi siten, että ensimmäisenä vaiheena olisi perusteettomasti suoritettua määrän palauttamista koskeva vaatimus tai oikaisuvaatimus Uudenmaan lääninverovirastolle. Lääninveroviraston päätökseen voitaisiin hakea valittamalla muutosta Uudenmaan lääninoikeudelta. Lääninoikeuden päätökseen ei saisi esityksen mukaan hakea muutosta valittamalla.

Hallituksen esityksessä mainituista syistä ja saadun selvityksen perusteella valiokunta pitää lakiehdotusta tarpeellisenä ja puoltaa sen hyväksymistä.

Lakiehdotuksen 2 §:n 1 momentissa käytetään ilmaisua ”suurin sallittu kokonaispaino”. Uusien ajoneuvoja koskevien säännösten (1256/92) mukaan käytetään ajoneuvosäännöksissä ilmaisun ”paino” sijasta ilmaisua ”massa”. Valiokunta ehdottaa, että 2 §:n 1 momenttiin tehtäisiin vastaava tarkistus.

Lakiehdotukseen sisältyvä ajoneuvoluokkien määrittely sinänsä vastaa valiokunnan saaman selvityksen mukaan sekä ajoneuvojen perinteisiä nimikkeitä että kansainvälisiä luokituskoodeja. Lakiehdotuksen informatiivisuuden lisäämiseksi valiokunta ehdottaa, että lakiehdotuksen 2 §:n 1 momenttiin lisättäisiin myös luokituskoodit.

Valiokunta kunnioittaen ehdottaa,

että hallituksen esitykseen sisältyvä lakiehdotus hyväksyttäisiin näin kuuluvana:

Laki

eräistä ajoneuvoista suoritettavasta ajoneuvoverosta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §
(Kuten hallituksen esityksessä)

2 §
Veroperuste

Ajoneuvoveroa suoritetaan liikenteeseen käytettävästä henkilö- ja pakettiautosta (*luokat M_p* ,

N_p , M_1G ja N_1G) sekä erikoisautosta, jonka suurin sallittu *kokonaismassa* on enintään 3 500 kilogrammaa. Ajoneuvoveroa ei kuitenkaan suoriteta museojoneuvosta.

(2 ja 3 mom. kuten hallituksen esityksessä)

3—13 §
(Kuten hallituksen esityksessä)

Helsingissä 26 päivänä marraskuuta 1993

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa puheenjohtaja Saari, varapuheenjohtaja Luttinen, jäsenet Alaranta, Heikkinen, Hämäläinen, Kallis, Laaksonen, Lahtinen,

Lahti-Nuuttila, Luukkainen, Malm, Ryytänen, Sasi, Savolainen, Turunen ja Vihriälä sekä varajäsenet Apukka, Linnainmaa, Renko, T. Roos ja Saastamoinen.

Vastalause

Auton käyttömaksu ei ole maksua auton käytöstä, vaan sen omistamisesta. Ympäristön kannalta on perustellumpaa verottaa käytöstä, ei omistuksesta.

Sitä paitsi tämän erikoismaksun periminen on hankalaa ja kallista, hallintokulut syövätkin peräti 35 milj. mk tuotosta. Sama 650 milj. markan fiskaalinen vaikutus saataisiin niin haluttaessa joko korottamalla moottoribensiinin polttoaineveroa 25 p/l tai korottamalla sekä moottoribensiinin että dieselöljyn veroja 15 p/l.

Lisäksi auton käyttömaksu on kohtuuton liikuntavammaisille ihmisille, joille auto on ainoa mahdollisuus itsenäiseen liikkumiseen. Yhdessä mm. tuloverotuksen kiristymisen, erilaisten leikkauksien ja uusien verojen sekä suurempien sosiaali- ja terveystalvelujen asiakasmaksujen kanssa auton käyttömaksun tuoma lisärasitus muodostuu kohtuuttomaksi mm. liikuntavammaisille ihmisille.

Edellä olevan perusteella ehdotamme,

että lakiehdotus hylättäisiin.

Helsingissä 26 päivänä marraskuuta 1993

Hannele Luukkainen
Timo Roos

Timo Laaksonen

Pentti Lahti-Nuuttila
Lea Savolainen

Matti Luttinen
Tuulikki Hämäläinen
Asko Apukka